

צהלה בת 35

התקופה-סיום מלחמת השחרור,
 הצבא לבטיסיו שב עם נצחון עטור,
 שאון התוחחים נדם,
 יש לדאוג לדיור העם.
 לשכון חילי צבא הקבע וקציניו,
 צצו תכניות בכל בית אב,
 בחו שין סית נרקמה הקמת ועדה,
 ברחבי הצבא והארץ היחה ידועה,
 כועדה לשכון אנשי צבא בשרות "קבע",
 ותפקידה לחפש אדמה על כל הר וגבע.

משהוטל הפור על הקרקע הזו אזי -
 החלה ההרשמה תמורת כ- 400 ל'
 משכנתאות, הנאים נוחים והנהנות
 רכשו המעמדים את תכנית החלומות.
 כך נורתה אבן הפנה -
 ולאחר קדיחת היסודות הניחו לבנה על לבנה
 הולמ פטישים לרגע לא נדם -
 בית קטן עם גג אדום צץ פה ושם,
 כבישים לא סלולים רק דרכי עפר
 תחלה לא השמל, לא תאר לא הדר,
 הכל צהוב, לא פרח, לא עץ,
 שום דבר לא זוהר לא נובץ,
 רק חלומות לא צבעים, צלילים ושמחה
 ברור לכל כדי להגשים עוד רבה המלאכה.
 השם "צהלה" נתן למקום
 כדי שנדע "צהל" כאן הבטיס אך השרור צהלה מהיום.

בינתיים במדינה החלה תקופת הצנע
 השכונה נערכה כהנה וכהנה,
 משק אוטרקי בכל בית התפתח -
 כל ה"ר הפכה גן ירק פורה.
 עצי נוי עצי פרי מסוגים שונים
 שלא יצעבו חלילה הילדים הקטנים.
 משק חי טופח ליד הבתים בחצרות -
 תרנגולי הודו, אוזים, ברוזים ברבורות,
 התעוררות בבקר לקול קרקורים שונים ומשונים

לאטם נסללו הרחובות, הכבישים,
בשק"ם השתרכו תורים ארוכים..
החלבן^ל לכל בית השכם בבקר הגיע
בצהרים התבשרת 'טנדר הלחם - הופיע
עוד שעה שעתיים צליל קולו של נאג'י הירקן
הביאו עד הבית כמעט הכל מן המוכן,
אפילו קרח הגיע לביתך לעיתים.
אך אילו זמנים נפלאים, אילו חנאים ..
מיד לאחר ארוחת הצהרים
קשובות אצל כל הילדים האזניים /
נשמע קולו האהוב של מר גרעינים בוטנים..
הלוא הוא גבורם הלאומי של הילדים /
צליל קולו מתוק וממתיק:
"גרעינים בוטנים שוקולד חלב, אגוזים מנסה!! מסטיק!!
וכמו אצל פלוב - בניסוי הכלבים הידוע
לצליל קולו דהרו אחריו הילדים באופן קבוע
שירה ארוכה, צמודים, צמודים צמודים
אולי עוד שוקולד, עוד אגוזים ...
אגב, אם דוקא בצלי עוף חשקת
לקחת ברוז או ברבור למרכז הלכת
שם במרכז ישבו שוחט ומורטות -
בסבלנות מרטו נוצות עוד נוצות ושוב נוצות
הארו לכם אהף נראה המקום..
לא כל כך נורא? ? .. נורא ואיום!!
הילדים החרבו גדלו יש לדאוג לעם הספר -
שיבנה במקום מכנה של בית ספר,
שכרו פה ושם בחיים קטנים -
בהם ישבו הילדים זה לזה צמודים
בחדרים קטנטנים - ללא מרווח בין שורות וטורים
כשלצאת לרגע החוצה, רצית -
דלגת על כל השולחנות חוץ "לסוף" לרנה או איצה,
כך שהמורה חשבה פעמיים,
להוציא ילד, זה עונש^ל אך לה כפליים,
ואיך יצא מפה הפעוט?
לא דרך הדלת זה יוחר מדי פשוט,
אלא דרך החלון ששינה את הייעוד.
אח"כ למדו גם במרכז המסחרי אשר נבנה
ובמועדון של מפא"י
2 כתוח: אחת בכל פנה,
המורות מלמדות מחייבות

שתי כתות ישבו שם גב אל גב ללא מחיצה
אולי סמלי הדבר? שמחיצה לא היתה נחוצה?
אח"כ נבנה בנין לתפארת,

אמנם קומה אחת אך זה כבר אחרת
חדרי כתות, הנהלה וחדר מורים
והילדים כבר יושבים בשורים ישרים..
ובכל כתה יש דלת וכמה חלונות
שירותים של בנים, שירותים של בנות,
מקהלה, רקודי עם וטקסים
הכל יש מאין, המון מאמץ, בלי הסוסים,
זהיום בית הספר - בנין לתפארת
קומות שתיים אולם התעמלות
הכל נראה אחרת..

יש המון פעילויות אפילו מחשבים
אך אין מגדל פקוח, אומגה "פרסים" ו"זהבים".
במשך השנים 6 מלחמות
צהלה לבשה פנים חדשות כלה תינוקות ילדים אמהות,
חלונות מודבקים, האפלה, תורים
שוב פחדים דאגות, תפילות לאלוהים,
הגברים שוב לבשו מדיהם משנים,
ובעורף שוחות חפרו הנשאים.
צהלה שבעורף תמיד מבוצרת
במלחמת ששת הימים חשה: יכול להיות אחרת
לא רחוק נפל פגז של תותח לונג ^{תלם}
אמנם לא פגע, השאיר הכל בלא מתים,
לנו בצורה ברורה הבהיר
כל הארץ חזית בכפר ובעיר.

נחזור לעבר הקרוב רחוק לרגע,
כאשר בית כנסת לא היה, ומי ישמור מכל פגע?
הרב כהנא, לא ויתר לרגע אחד
עוד הקים לצדיקנו בית תפילה כדין וכדת.
תחילה למנין הספיק במרכז המבנה,
אך הרי אין זה נאה ולא יאה..
דאג הרב, שרח התרים נדבנים
עזר בבנית בית התפילה מכובד בחוץ ובפנים,
לא ויתר - החליט יש לקרב הצעירים
היום נערכים פה טקסי בר מצוה בנות מצוה
ואירועים אחרים..

טיול בין הערביים לאורך הרחובות
את העונות תוכל לחוש כאן בעיניים עצומות
הקשב לצלילים הרחחחריחות,
חדע אם סתו הגיע, או יש קצת לחכות,
גויאבות הירחת, הגיע סתו,
ריח הדריס יעלה מיד אחרי
החרף כבר הגיע
איתך היא קצת ורגיע
מקיף סוער, מבלוי בטנים בבריכה
מוכוח בפרלמנט שעסק במלאכה
ונסה לפתור את בעיות האומה,
בדיון סוער על מי אמר, מתי ומה?

טיול ברחובות הפרחים, החבונן
אמנון ותמר, נורית וסביון גם כן,
מקשטים את רחובות צהלה ואה המצבאים,
ברק, אבנר, יהונתן ורבים אחרים,
רחובות עם שמות לא מקריים, סמליים,
שקבעו מיסדי המקום לפני שנים...
כאן המקום להזכיר ולזכור,
אנשים רבים אשר אבות ובנים נשארו מאחור,
נפלו בקרבות, הלכו לעולמם,
רבים רבים בעודם באבם
לא זכו להיות היום פה עם כלנו
לחוג היובל לשמות עמנו

חלפו עברו מיטב השנים
כאן השתדלו חלומות להגשים,
אחרים החלמות עמנו כאן - הילדים, נכדים
באו לחוג לך צהלה שלושים וחמש שנותיך
אמצע החיים...

"צהלה" ממש טפור סינדרלה
הפכה ליפיפיה לעילא ולעילא,
מקום שומם, לא פרח, לא עץ,
למקום כה פורח, לפעמים אץ נוצץ
לך שלוחה מכלנו ברכה
המשיכי להיות כה יפה וברוכה
זכרי לשמוע צחוק ילדים
פטפוט אמהות צעירות ראו לבלוב של עצים,
התקשטי, התיפי עכל יום הוסיפי צבע,
אנחנו אתך, חתמנו פה קבע.